

Топово вѣже, *sn.* (воѣзъ Брѣжъ).
 — хвѣряне или гѣрмене, *sn.* la cannonade.
 Топовы вѣжа, *sn. pl.* Artill. la prolonge.
 Топографически, *adj.* topographique; -скы,
 -мент; || (за планъ), figuratif.
 Топографія (описане на мѣстность), *sf.*
 la topographie.
 Топографъ, *sm.* un topographe.
 Топола, *sf.* arbre, le peuplier ou peuple
 blanc; || черна —, peuplier noir; || Ломбард-
 ска —, peuplier d'Italie.
 Тополенa мазъ, *sf.* onguent populéum *m.*
 Тополивница, *sf.* la canonnerie.
 Топорень калжъ, *sm.* le porte-hache.
 Топорче, *sn. dim.* la 'hachereau. [bet *m.*
 Топоръ, *sm.* la 'hache, cognée *f.*, merlin, cour-
 Топсегель, *sm.* Mar. la boulingue.
 Топтанъ, *adv. t.* (воѣзъ Скупомъ).
 Топузъ, *sm. t.* l'assomoir *m.*; || (за убиване
 волоче), le merlin (воѣзъ Буздоганъ).
 Топузче (игрица), *m. t.* le bilboquet.
 Топчя, *sm.* un canonnier.
 Топъ (за пушкане), *sn. t.* le canon; *coll.*
 топове или артилерия, l'artillerie *f.*; 1.
 пробивамъ съ — дѣното на ладя, *va.*
 Mar. saborder; 2. ударямъ съ — врѣхъ-тъ
 на кале, *va.* Milit. écarter; 3. хвѣряне —,
 Artill. le magron; 4. хвѣрямъ едно на
 друго по нѣколко -ове, *va.* échanger quel-
 ques coups de canon; 5. който има -ове,
 Mar. artillé, *adj.*; 6. (за игра), воѣзъ Валка.
 Топъль, *adj.* chaud,
 — вѣтъръ (бѣль), *sm.* l'auster ou notus *m.*
 — мѣсаль, *sm.* le chauffoir.
 Топя, *va.* fondre; || (металлъ), *Chim.* cou-
 peller; || -са, *vr.* se fondre.
 Топъ, *va.* tremper. [jouer à croix ou pile.
 Тора и Яза (игра на лихо тѣкло), *sf. t.*
 Торба, *sf. t.* le sac; 1. (съ зеленчукъ), le
 pouet; 2. (за пары), la sacoche, escarcelle
f.; 3. (съ сачева), sac à ouvrage; 4. (за
 бѣлы книги, cartin), le dossier; 5. който
 приличать на —, *H. nat.* marsupial, *adj.*
 Торбичка, *sf. dim.* la pochette; || *Méd.* le sac.
 Торбично издуване, *sn.* *Chir.* la stéatocèle.
 Торена яма, *sf.* la tourbière.
 Торень и -рясть, *adj.* tourbeux, tourbier; ||
H. nat. stercoraire.
 Тори (придръжникъ на королевска властъ
 въ Англитерра) *sm.* un tory. [et -ryisme.
 Торисмъ (система на торин), *sm.* le torisme
 Торий (металлъ), *sm.* le thorinium et thorium.
 Торнадо (вѣтрутка у Сенегала), *sn.* le tor-
 nados.
 Торокъ (игра), *sm.* le tarot.
 Торпъ (сладка пѣта или меквица), *sm.* la
 tourte; || (сладка баница, баклава *t.*), tarte *f.*
 Торунжавъ (тѣмносуръ), *adj.* rubigineux,
 roux; || (цвѣтъ), *sm.* le —, *m.*
 Торѣно брусче, *sn.* la briquette.

Торъ, *sm.* le fumier, tourbe *f.*; 1. (компостъ),
 le terreau; 2. блана —, une motte; 3. клѣтка
 —, couche de fumier, *f.*; 4. сокъ отъ —,
 le purin; 5. рѣзачъ на —, un tourbier.
 Тоскански орденъ, *sm.* Archit. ordre tos-
 can *m.* [foste.
 Тостъ (пиеме на здравица), *sm.* le toast *et*
 Точене, *sn.* l'aiguisement *et* -sage *m.*, repas-
 sage; 1. (съ желѣзо магнитъ), *Phys.* l'ar-
 mure *f.*; 2. (коприна), le décreusement *et*
 -creusage; 3. (млинъ), le feuilletage; 4.
 (сачева), l'affutage *m.* [стоянъ].
 Точень, *adj.* constant, compasse (воѣзъ За-
 — млинъ, *sn.* la feuillanteuse.
 Точиларъ, *sm.* un adoucesseur, émouleur *m.*
 Точилень камыкъ, *sm.* la meule; || (брусъ),
 le grès.
 Точилка, *sf.* verge à feuilletter, *f.*
 Точилникъ, *sm.* un aiguiseur, repasseur, ré-
 mouleur ou gâgne petit *m.*
 Точило, *sn.* l'aiguiserie *f.*, pierre à aiguiser,
 affiloir *m.*; 1. (голѣмъ камыкъ), le meu-
 lard; 2. изостревамъ на —, *va.* émoudre;
 3. отайка въ —, matière chimolée *f.*
 Точка (капка), *sf.* le point, repère *et* repaire;
 1. (съ запетая), *Typ.* le petit-qué (;); 2.
 най-горня —, le summum; 3. облегателна
 —, point d'appui; 4. -гледане, point de vue;
 5. отъ — въ —, de point en point; 6. по-
 срѣщане въ една —, *Géom.* la coïncidence;
 7. — прѣсичане (въ растворенъ трикѣт-
 никъ), *Archit.* le tiers-point; 8. съединя-
 вавъ въ една —, *va.* centraliser; || *fig.*
 concentrer; || -са, *vr.* se concentrer; 9. съ-
 единене, *Géom.* point d'attouchement *m.*; 10.
 стичане въ една —, *Géom.* la convergence;
 11. сблизявамъ въ една —, *vr.* converger;
 12. който са сблизява въ една —, con-
 vergent, *adj.*; 13. -кы (на планетенъ нѣтъ),
pl. Astr. voez Аписды; 14. прѣведены —,
Typ. points conducteurs ou carrés; 15. съ
 —, ponctué, *adj.*
 Точно, *adv.* certainement.
 Точность, *sf. fig.* le comppassement.
 Точъ, *va.* aiguiser, adoucir, émoudre, affûter;
 1. (изуово), rémoudre; 2. (коприна), décu-
 ser; 3. (млинъ), feuilletter; 4. (ножове),
 repasser.
 Тоѣга, *sf.* le bâton, masse, massue *f.*, rondin,
 jalon *m.*; 1. (сѣна *t.*), *pop.* le gourdin; 2.
 (на олавы между два коня), le porte-
 barres; 3. (за прѣпорецъ), la lance; 4.
 (при игра на валжъ), la lêve; 5. (на стѣ-
 нове, за мѣрка), la jauge; 6. ударямъ или
 бия съ —, *va.* bâtonner; 7. който умѣе да
 са брани съ —, un bâtoniste.
 Тоѣжка, *sf.* la canne, baguette, verge *f.*, jonc
m.; 1. *Blas.* le trabe; 2. (за геогр. карта),
 la gorge; 3. (съ записень врѣхъ или ку-
 ка), la crosse; 4. (обкована на двата